

Samenleving

SAMPOL

& Politiek

'A.u.b. meneer, ik wil wat meer'

PASCAL DEBRUYNE - Docent en onderzoeker asiel en migratie aan Odisee Hogeschool, Kenniscentrum Gezinswetenschappen

[Samenleving & Politiek, Jaargang 29, 2022, nr. 10 \(december\), pagina 60 tot 67](#)

Achter de façade van het hippe Gent overleeft een groeiende schaduwpopulatie van 2.000 dak- en thuislozen, waaronder 400 kinderen en jongeren, in de marges van de stad. Een uitdijend symptoom van een ongelijkmakend woonbeleid op meerdere beleidsniveaus.

©HildeReynvoet

[twitter](#) [facebook](#) [linkedin](#) [mail](#) [print](#)

We schrijven het jaar 1838. Charles Dickens publiceert zijn boek *Oliver Twist*, een doordringende aanklacht tegen ongelijkheid en de wantoestanden in de victoriaanse samenleving. Dickens kijkt door de ogen van dak- en thuisloze kinderen die in Londense 'workhouses' (armenhuizen) leven en worden ingezet als straatcriminelen. Met Oliver Twist, een weeskind, als hoofdpersonage. Zijn oordeel is snijdend: '*Bleak, dark, and piercing cold, it was a night for the well-housed and fed to draw*

round the bright fire, and thank God they were at home; and for the homeless starving wretch to lay him down and die. Many hunger-worn outcasts close their eyes in our bare streets at such times, who, let their crimes have been what they may, can hardly open them in a more bitter world.'

GENT 'HEEFT ALLES'

Tegenover de grauweheid van het toenmalige Londen uit Dickens' boek, kan Gent zich anderhalve eeuw later een stad noemen die is omgetoverd van grauwe stad tot een bloeiende provinciale metropool. *National Geographic* vond dat Gent 'alles heeft', als 'quietly cool city'.¹ Gevolgd door *The Washington Post* die Gent 'The Unsung Capital of Cool' noemt.² De tijd van de grauwe beluiken zonder publieke voorzieningen is weg. De stadsvlucht werd enigszins gekeerd. En toch. Er hangt een schaduw over de stad, van dak- en thuisloosheid. Een groeiende schaduwpopulatie, die overleeft in de marges van de stad.

'Het is een onzichtbare laag bewoners in permanente transit'.³ Van 's morgens tot 's avonds bewegen ze zich naar plaatsen die cruciaal zijn in hun overlevingseconomie: van inloophuizen waar er warme koffie en een luisterend oor is, tot plaatsen waar ze een maaltijd krijgen, waar praktijkwerkers in nabijheid werken. Tussenin lopen ze van plaats naar plaats, op zoek naar kledij, of naar het zoveelste gesprek met de zoveelste hulpverlener. Om te overleven tot de avond, waarbij ze hopelijk na ettelijke inbelrondes een bed in de nachtopvang vinden. Of een zetel bij familie en vrienden. Voor anderen is er de droge plaats onder een brug, inham van een gebouw met afdak, of het kraakpand of andere precaire ineen getimmerde barak die nog niet ontdekt werd. De grauweheid van Gent werd verdrongen, achter de façade van de hippe provinciale metropool. Met bittere cijfers die richting 2.000 dak-en-thuislozen gaan; waaronder meer dan 400 kinderen en jongeren.

ONGELIJKE RUIMTELIJKE ONTWIKKELING

Die bittere situatie van dak- en thuisloosheid is geenszins te begrijpen zonder de context van de (vrije) woningmarkt hierin te betrekken. Niet dat het voornaamste probleem zich situeert op de koopmarkt, maar ook daar stegen prijzen. Een gemiddelde koopwoning in Gent kostte in 2008 tussen de 150.000 en 250.000 euro. Nu is dat gemiddeld 372.419 euro. Een huis in Gent kost 11,62 jaarlonen. Dat is 27,5% meer dan in 2010.⁴ Terwijl driekwart van de Gentse huishoudens geen instapklare woning kan kopen. Maar het zijn vooral de huurprijzen op de private huurmarkt, bij gebrek aan voldoende sociaal alternatief, die het probleem vormen. Vooral in het laagste segment van de privéhuurmarkt is de prijs-kwaliteitsverhouding volledig zoek. 47% van de huurwoningen voldoet in Gent niet aan de minimale kwaliteitseisen. Dat zijn dus 21.150 slechte woningen.⁵ De grootste inflatie zit ook aan die onderste laag van de huurmarkt, volgens de Vlaamse Woonraad. Er worden in Gent driemaal meer huizen te huur aangeboden op de privéhuurmarkt dan in de sociale huurmarkt, waar de wachtlijst is aangegroeid tot een 10.000 mensen. De gemiddelde huurprijs op de private huurmarkt in Gent is 613 euro. Maar prijzen gaan richting 700 euro voor een studio/appartement met 2 slaapkamers.⁶

**De gemiddelde huurprijs op de private
huurmarkt in Gent is 613 euro. Maar prijzen
gaan richting 700 euro voor een
studio/appartement met 2 slaapkamers.**

Een vrije (woon)markt wordt getekend door wat heel wat marxistische economen en geografen 'ongelijke ontwikkeling' noemen. Ongelijke ontwikkeling is de ruimtelijke condensatie van ongelijke sociale verhoudingen die eigen zijn aan kapitalistische samenlevingen. Het is geen willekeurig proces. In de zin dat het beleidsmatig werd vormgegeven. Niet zomaar alleen op 'Gents niveau', maar in meerschallige arrangementen waarbij zowel Vlaanderen als de federale overheid de woningmarkt enerzijds overlieten aan 'de onzichtbare hand', en anderzijds historisch beleidsmatig (vooral fiscaal) gunstig klimaat op maat voor die groepen die voldoende koopkracht maakten. Het zijn auteurs als Neil Smith en David Harvey die de tendens van ongelijke ruimtelijke ontwikkeling koppelen aan patronen van 'gentrificatie'.⁷ In het Nederlands: 'sociale verdringing'. Of in de woorden van activisten uit de jaren 1970 en 1980: 'saneringsnomadisme van de zittende bewoners' (Oosterlynck & Debruyne, 2010: 39).⁸

In het lingo van het stedelijk beleid heette het – vooral in de jaren 1990 en 2000 – dat de stad een 'sociale mix' wil nastreven. Door een hogere sociale klasse zich in een achtergestelde buurt te laten vestigen, zouden de sociale problemen in de wijk immers verminderen. In de realiteit leidt deze sociale mix echter vaak tot sociale verdringing, waarbij de oorspronkelijke wijkbewoners geleidelijk aan vervangen worden door nieuwe, meer kapitaalkrachtige inwoners. De komst van deze hogere sociale klasse brengt immers nieuwe investeringen met zich mee die het gezicht van de wijk doen veranderen, zoals nieuwe voorzieningen, meer supermarktjes of mini Delhaizes in plaats van lokale winkels, een ander soort cafés,... Ook de koop- en

huurprijzen gaan omhoog. Ook samenwonende studenten drijven de prijzen op in de studentenstad. Hierdoor wordt de wijk stilaan onbetaalbaar voor veel oorspronkelijke bewoners. Zij vervreemden van de buurt en zien zich genoodzaakt om te verhuizen.⁹

Mondeling deed het beleid wel lippendienst om sociale verdringing te voorkomen in menig beleidsnota, maar in de feiten streven ze wel de doelstelling van 'sociale mix' na, zoals Van Bouchaute duidelijk maakt in zijn studie over Gentse stadsvernieuwing (2013).¹⁰ Zoals ik in een eerdere bijdrage over het Gentse woonbeleid onder Paars in 2018 schreef: *'Het 'én-én'-woon-en-stadsontwikkelingsbeleid stoot duidelijk op grenzen. De wooncrisis die velen op het hoogtepunt inschatten, is nog maar begonnen. Het plaatje van het ideologisch geloof in sociale mix en het lichtzinnig regisseren van de onzichtbare hand op de woonmarkt, met het stadsontwikkelingsbedrijf als quasi-private projectontwikkelaar, is na legislaturen grauw'*.¹¹ De situatie aan Dok Noord in Gent belichaamt het meest extreme voorbeeld. Omdat het gebied door grootschalige ontwikkeling(en) (Dok Noord, Stapelplein, Oude Dokken) in de buurt 'goed in de markt lag', werden honderden mensen weggesaneerd door de overname van een gans bouwblok door een privéontwikkelaar aan de rand van Dok Noord.¹² Er werd geen enkel preventief beleid opgezet – screenen van de kwaliteit en voorkooprecht inzetten om nadien sociaal te verhuren –, in wat de nieuwe Gentse stadsbouwmeester nadien terecht een 'aandachtsgebied' zou gaan noemen door de veelheid van grootschalige stadsontwikkeling in het gebied.¹³ De nieuwe kraakwet in 2018 zou de rest van het werk doen voor diegenen die nog weinig alternatieven vonden.¹⁴

Eerlijk is eerlijk. Er was tussen 2003 en 2018 ook een sociale mindset aanwezig. Maar quasi alle pijlen werden voornamelijk ingezet op het realiseren van 20% sociale woningen op private terreinen en/of stadsprojecten. Tot dat juridisch schipbreuk leed. De tanker probeert men sinds het openbreken van 'Paars' – of is het eerder 'schipbreuk lijden van Paars na Optima?' – te keren. Met het Gents stadsbestuur dat sinds 2018 miljoenen uit eigen zak neemt als investeringen in het sociaal woonbeleid – in de laatste legislatuur 2018-2024 gaat het om 90 miljoen euro –: middelen voor sociale woonmaatschappijen (tot 25 miljoen miljoen euro), een uitbreiding van SVK-woningen (men streeft naar een verdubbeling), alsook een reeks 'precaire opvang- en woonprojecten' gericht op het bestrijden van dak- en thuisloosheid. Na de zoveelste sociale actie, nu onder de noemer van #GeenKindOpStraat vanuit de civiele samenleving in 2018¹⁵, werd ingegaan op de eis van een Taskforce Wonen, die ook zou gaan werken op de naad van migratie en de wooncrisis, in een stad die ondertussen superdivers is geworden; wat zou duidelijk worden in de dak- en thuislozentelling in 2021. Maar een tanker keren 'na Paars' is geen sinecure.

Na de zoveelste sociale actie, nu onder de noemer van #GeenKindOpStraat vanuit de civiele samenleving in 2018, werd ingegaan op de eis van een Taskforce Wonen.

DE TANKER KEREN

Die tanker dient gekeerd, zoveel is zeker. Al zijn er heel wat sociale gevolgen van de wooncrisis, we focussen even op de cijfers van dak- en thuisloosheid die dramatisch zijn: 1.873 Gentse dak- en thuislozen – 2.185 met getroffen kinderen erbij – volgens recente tellingen van het academische team onder leiding van Koen Hermans (KULeuven) en de Koning Boudewijnstichting.¹⁶ Met 401 dak- en thuisloze kinderen die direct worden getroffen, en nog eens 312 die onrechtstreeks worden getroffen omdat één van de ouders dak- of thuisloos is. De tellingen, die participatief werden opgezet en uitgevoerd in samenwerking met stadsdiensten, middenveld en vrijwilligersorganisaties, tonen ons in de eerste plaats de enorme diversificatie van dak- en thuisloosheid. Er is een vervrouwelijking, vergroening (meer jongeren) en verkleuring (meer mensen met migratieroots en onzekere verblijfsstatuten). En voor elk groep dient het Gentse stadsbestuur oplossingen aan te dragen. Huisvesting en woongerichte projecten zijn nodig voor bepaalde groepen. Maar men moet ook durven kijken naar specifieke groepen in de telling. Zo is 53% van die 1.873 thuislozen geen Belg. Binnen die groep verblijft 57,3% onwettig in België.¹⁷ Het zijn groepen die veeleer geholpen zijn met 'projecten van opvang en oriëntatie', waarbij ook verblijfsmogelijkheden bekeken worden.

Er gebeurt wel wat in de praktijk. Naast de nachtopvang, die allerminst geschikt is voor de diversiteit aan groepen en geenszins tegemoetkomt aan 'de menselijke waardigheid', en 'de kleine gezinsnachtopvang', verwijs ik naar enkele projecten die inzetten op 'housing first' of 'housing led'; dat laatste betekent vooral 'woongerichte praktijken' die minder strikt het Housing First-kader volgen. Voor oudere medisch behoeftige dak- en thuislozen is er het tijdelijke Zorghotel, dat tot 2022 openblijft voor mensen mét wettig verblijf. Er is ook het project 'Leegstand' met een 40-tal woonunits in leegstaande sociale woningen in samenwerking met CAW Oost-Vlaanderen voor diverse doelgroepen, naast het project 'Instapwonen', een 7-tal woningen voor dak- en thuisloze unieburgers met precair verblijf. Daarnaast is er ook het project 'Postmobiel wonen' voor een 90-tal, vooral,

Roemeense unieburgers met precair verblijf. Alsook het recente 'Opvang en oriëntatie'-project voor een 20-tal dak- en thuisloze derdelanders zonder wettig verblijf.

Toch dienen deze noodzakelijke en verdienstelijke 'experimentele praktijken' van housing first en housing led in tijd en ruimte worden geplaatst.¹⁸ Concreet: de cijfers van dak- en thuisloosheid zijn, samen met de uithuiszettingen, de laatste 15 jaar alleen maar toegenomen, ondanks de vele sociale acties. Gent engageerde zich in het Europese ROOF-project dat dak- en thuisloosheid wil bestrijden,¹⁹ maar dat mikt op het ontwikkelen van alternatieven na de volgende legislatuur van 2024, met de doelstelling pas in 2040 dak- en thuisloosheid uit te roeien. Nog bijna twee decennia wachten dus voor de Gentse civiele samenleving, waarvan een groot deel al vijftien jaar en meer strijdt voor zo'n aanpak. En dat met ongetwijfeld stijgende cijfers tegen 2040.

Gent heeft de doelstelling pas in 2040 dak- en thuisloosheid uit te roeien. Nog bijna twee decennia wachten dus.

Het is dan ook niet vreemd dat het middenveld, na al die strijd en tijd, de hoop uitdraagt dat het vlugger en meer mag zijn. Vanuit Woongift Gent VZW ontstaan alternatieven, Thope VZW ontwikkelde een soort nieuw SVK (sociaal verhuurkantoor, red.) voor vluchtelingen, Een hart voor vluchtelingen (EHVV) startte net een tweede vrouwenhuis, en Hand in Hand VZW Gent huurt woningen voor burgers in preciaire situaties. In het hoofdstuk 'De strijd voor het recht op wonen. Een bottom-upverhaal van 'bewakers' en 'huisvesters' in het boek *Publiek gaan* over politiserend handelen in sociaal werk, maken Hubeau ea. (2022) de analyse dat experimentele woonpraktijken historisch – en dus vandaag nog maar eens opnieuw – niet alleen de gaten dichten van structureel falend beleid, maar deze projecten ook praktische instrumenten zijn in de strijd voor het recht op wonen.²⁰

MEERSCHALIG BELEID

Een kind met de armen uitgestrekt, met een soepkom in de handen. 'A.u.b. meneer, ik wil wat meer.' Het is de bekendste zin uit Dickens' boek – en film – *Oliver Twist*. Het lijkt een beeld uit vervlogen tijden. Toch is het té hedendaags. Vooral voor wie de dagelijkse praktijk kent van veel van deze kinderen en gezinnen. Het is een schokkend cijfer in de telling dak- en thuislozen: 401 dak-en-thuisloze kinderen in Gent die rechtstreeks getroffen zijn. Met daarnaast nog 312 kinderen en jongeren die 'onrechtstreeks getroffen' zijn. Wie de rechtstreeks emotionele, psychologische, sociale impact daarvan wil ontdekken: het recente rapport van de KBS over dak- en thuisloze jongvolwassen geeft een beklijvende indruk van – en inzicht in – het leven in dak- en thuisloosheid vanuit jongvolwassen perspectief.²¹ Het toont nog maar eens aan wat toenmalig kinderrechtencommissaris Bruno Vanobbergen in 2014 al aangaf; dat dak- en thuisloze kinderen 'vluchtelingen in eigen land zijn'.²² Gent wordt in 2024 Europese jongerenhoofdstad. Met deze schandvlek op het palmares, die tegen dan waarschijnlijk als een olievlek opnieuw zal zijn uitgebreid.

Toch is dit geenszins een 'Gentse kwestie'. Zowel op het vlak van rechtvaardig wonen (Vlaams beleid) als op het vlak 'opvang en oriëntatie' (federaal beleid), is het duidelijk dat er onder het mom van 'lokale autonomie' afgewenteld wordt op de steden. Vanuit de federale overheid, ook al omdat Fedasil haar wettelijke plicht en verantwoordelijkheid niet opneemt om gezinnen zonder wettig verblijf toegang te geven tot de opvang, van waaruit ze eigenlijk georiënteerd moeten worden. Maar ook Vlaanderen laat de steden in de steek. Het nieuwe sociaal woondecreet met een veranderd toewijzingssysteem, waar 'lokale binding' domineert – in plaats van het huidige puntensysteem dat de hoogste sociale nood aantoonde – en 'versnelde toewijs' verandert voor dak- en thuislozen, spreekt boekdelen. Niet vreemd dat een waaier van middenveldorganisaties naar de Raad van State trekt.²³ Wat de Vlaamse overheid met de ene hand wil bestrijden met het Vlaams actieplan tegen dak- en thuisloosheid, veroorzaakt ze opnieuw met de andere hand.²⁴ Kortom, elke structurele oplossing voor deze schrijnende cijfers van dak- en thuisloosheid in Gent zal een meerschalgige oplossing zijn, waar ook andere overheden hun verantwoordelijk nemen.

VOETNOTEN

- <https://www.brusselstimes.com/197324/it-has-it-all-national-geographic-praises-city-of-ghent-to-high-heaven> en <https://www.nationalgeographic.co.uk/travel/2021/11/the-inside-guide-to-ghent-belgiums-quietly-cool-city>.↑
- https://www.washingtonpost.com/travel/2022/09/23/ghent-belgium-travelvacation/?fbclid=IwAR1_CSfd2Wuhru7bo4yBcW03obB5y_Qmmyn4l2paZd46DeDVtf7Th8T4Pw8.↑
- Debruyne, P. (2017). 'In het superdiverse Gent ontstaat een onzichtbare laag van bewoners'. Knack Online, 22/8/2017, <https://www.knack.be/nieuws/in-het-superdiverse-gent-ontstaat-een-onzichtbare-laag-van-bewoners/>.↑

4. <https://www.demorgen.be/nieuws/zijn-woningen-echt-onbetaalbaar-geworden-het-is-contraintuutief-maar-er-is-bij-de-midd-enklasse-nauwelijks-iets-aan-de-hand~b9239133/>.↑
5. 140.000 woningen gedeeld door twee = 50% eigenaars en 50% huurders, 70.000 huurwoningen - 15.000 sociale = 55.000 private huur, hiervan 47% is 25.850. Als je rekent met huishoudens in plaats van woningen, dan is de eindsom 21.150 slechte woningen.↑
6. Debruyne, P. (2018). Over Schimmels, wortelnetwerken en boomkruinen. Apache. <https://www.apache.be/gastbijdragen/2018/10/11/over-schimmels-wortelnetwerken-en-boomkruinen> en <https://www.pzc.nl/gent/13-000-gentse-gezinnen-op-wachtlijst-maar-1-200-sociale-woningen-staan-leeg-het-gevolg-van-jarenlang-wanbeleid-op-vlaams-niveau~a1573249/#:~:text=%C2%A9%20Wannes%20Nimmegeers-,13.000%20Gentse%20gezinnen%20op%20wachtlijst%2C%20maar%201.200%20sociale%20woningen%20staan,Vlaamse%20Maatschappij%20voor%20Sociaal%20Wonen>.↑
7. Smith, N. (1982). Gentrification and uneven development. *Economic geography*, 58(2), pp. 139-155.↑
8. Oosterlynck, S. en Debruyne, P. (2010). De strijd voor een stad op mensenmaat. 'Brood & Rozen', 2010/3. <https://www.mo.be/nieuws/stadsvernieuwing-belgi-de-stad-nog-van-iedereen>.↑
9. Debruyne, P. in: Santermans, L. (2014). Stadsvernieuwing in België: is de stad nog van iedereen?. Debruyne, P. (2018). Over schimmels, wortelnetwerken en boomkruinen. 11/10/2018. Apache. <https://www.apache.be/gastbijdragen/2018/10/11/over-schimmels-wortelnetwerken-en-boomkruinen>.↑
10. Voor een uitgebreide analyse: Van Bouchaute, B. (2013), 'Gentrificatie als strategie van stadsvernieuwing? Case: Gentse stadsvernieuwing in de 19de eeuwse gordel 2000-2012', Academia Press.↑
11. Debruyne, P. (2018). Gent: janusgezicht van de opgehipte stad. Zomerreeks 2018 'Mijn Gemeente', Samenleving & Politiek. <https://www.sampol.be/2018/07/gent-janusgezicht-van-de-opgehipte-stad>.↑
12. <https://www.apache.be/2018/09/03/speculatie-verdrijft-inwoners-aan-oude-dokken> & Cools, S. (2020). 'Als de pintjes en spaghetti wijken voor hummus en rode biet', *De Standaard*, 5/8/2020. https://www.standaard.be/cnt/dmf20200804_97721492.↑
13. Team bouwmeester, (2018). Samen stad bouwen. Visienota mandaat stadsbouwmeester 2018-2023. <https://stad.gent/sites/default/files/onepager/cta/Samen%20Stad%20Bouwen%20-%20Visienota%20Stadsbouwmeester%20Gent.pdf> (p. 41).↑
14. <https://www.demorgen.be/nieuws/there-s-a-crack-in-everything-kraken-brengt-ook-vernieuwing~bfc998e8/>.↑
15. Voor een overzicht van acties doorheen de tijd: Debruyne, P. (2022). Intra-Europese migratie in Gent. Een verhaal van bottom-uppraktijken op de naad van migratie en sociale mobiliteit. Hoofdstuk 4. Armoedejaarboek. In: Raeymaeckers, P. & Coene J. (2022). Armoedejaarboek, Garant uitgeverij. & Debruyne, P. (2017). Stedelijke coalities voor het recht op de stad. Een mensenrechten- en grondrechtenpraktijk voor het superdiverse Gent. *Oikos* 83, 3/2017.↑
16. Vermeir, E en Samyn, S. (olv. Hermans, K.) (2021). Telling Dak- en thuisloosheid. Lokaal rapport, maart 2021, <https://media.kb-sfrb.be/nl/media/7764/20210311NT1.pdf>.↑
17. Debruyne, P. (2021). Verkleuring van dak- en thuisloosheid, Apache, 24/3/2021, <https://www.apache.be/gastbijdragen/2021/03/24/verkleuring-van-dak-en-thuisloosheid>.↑
18. Ondanks het noodzakelijke en verdienstelijke karakter, is kritisch blijven noodzakelijk. Zeker wat autonomie en menselijke waardigheid betreft. Zoals ik recent aangeef in *De Morgen*: 'Laat ons een kat een kat noemen. Deze doelgroepen liggen electoraal moeilijk en dus is er druk vanuit rechtse partijen. Daarom wil men zo graag cijfers halen en bewijzen dat men iets doet voor daklozen, waardoor de druk op die mensen soms verhoogd wordt. Daardoor worden de oorspronkelijke doelen soms niet bereikt, ten koste van daklozen. Het is belangrijk dat dit woonproject tegemoet komt aan de autonomie en menselijke waardigheid.' Atillah, S. (2022). Gent, waar langdurig daklozen straks een woning krijgen. *De Morgen*, 7/11/2022. <https://www.demorgen.be/nieuws/gent-waar-langdurig-daklozen-straks-een-woning-krijgen~b40a0339/>.↑
19. <https://www.vvsg.be/nieuws/rooftop-eu2022-beeindig-dakloosheid>.↑
20. Hubeau, B., Vermeir, D., Debruyne, P & Poppe, K. (2022) De strijd voor het recht op wonen. Een bottom-upverhaal van 'bewakers' en 'huisvesters', pp. 160-175. In: [Katrien Boone](#), [Timmy Boutsen](#), [Joris De Corte](#) (UGent) , [Fred Dhont](#), [Koen Hermans](#), [Elke Plovie](#), [Peter Raeymaeckers](#), [Steven Rommel](#), [Bart Van Bouchaute](#) and [Nele Vanderhulst](#), (2022) Publiek gaan! Politiserend handelen in sociaal werk, Garant.↑
21. Roets, G. ea. (2022). Dak- en thuisloosheid bij jongvolwassenen. Cijfers en geleefde ervaringen van jongeren. https://media.kbs-sfrb.be/nl/media/9979/2022_DakThuisloosheidJongvolwassenen_Publicatie.↑
22. <https://kinderrechten.be/advies/nergens-kind-aan-huis-dak-en-thuisloosheidvanuit-kindperspectief> & https://kinderrechten.be/sites/default/files/interactieve_pdf_geen_kind_aan_huis_oktober_2016.pdf.↑

23. <https://huurdersplatform.be/vhp/actualiteit-vhp/nieuw-toewijzingssysteem-sociale-huurwoningen-werkt-meer-dak-en-thuisloosheid-in-de-hand-verenigd-middenveld-trekt-naar-raad-van-state/>.↑

24. Zie ook: Serien, L. (2022). 'Sputterend woonbeleid ondermijnt aanpak dak- en thuisloosheid', Sociaal.net. 28/3/2022, <https://sociaal.net/achtergrond/woonbeleid-ondermijnt-aanpak-dak-en-thuisloosheid/>.↑

Samenleving & Politiek, Jaargang 29, 2022, nr. 10 (december), pagina 60 tot 67

GENT

DAKLOOSHEID

WOONCRISIS

WOONCRISIS

De stad als regisseur voor betaalbaar wonen

Marc Schepers

Gemeenschappelijke grond als dam tegen speculatie

Geert De Pauw

'A.u.b. meneer, ik wil wat meer'

Pascal Debruyne

twitter

facebook

linkedin

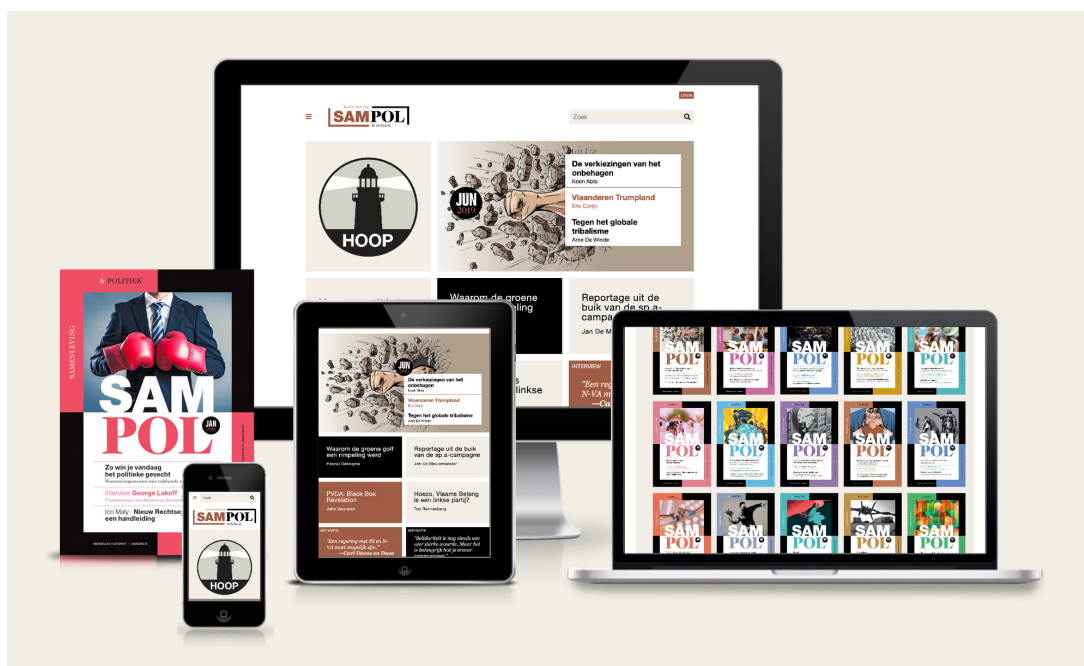

mail

print

Abonneer je op Samenleving & Politiek

MEEST GEKOZEN

SAMPOL STEUN

50€/jaar

Je ontvangt het magazine in de bus

Je leest het magazine online

Je hebt toegang tot het enorme archief

Je krijgt een SamPol draagtas*

SAMPOL COMPLEET

40€/jaar

Je ontvangt het magazine in de bus

Je leest het magazine online

Je hebt toegang tot het enorme archief

SAMPOL KORTING

30€/jaar (-25j en +65j)

Je ontvangt het magazine in de bus

Je leest het magazine online

Je hebt toegang tot het enorme archief